

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/140/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118272185
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:6118272185.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobkyne: C. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. V. XXX, F. V., právne zastúpená Advokátskou kanceláriou DPP Martaus & Partners, s.r.o., so sídlom Jána Milca 788/5, Žilina, IČO: 51 174 227, proti žalovanému: UNIQA poisťovňa, a.s., so sídlom, Krasovského 15, Bratislava, IČO: 00 653 501, zastúpeného zamestnancom spoločnosti JUDr. Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, F., o zaplatenie 4.270 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 16C/46/2018-112 zo dňa 16.11.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyňa má voči žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalovaná je povinný zaplatiť žalobkyňi istinu 4.270 Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalovaný je povinný Slovenskej republike na účet Okresného súdu Čadca zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh vo výške 186 Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Podaným návrhom v upomínacom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1Up/295/2018 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplata sumy 4.270 Eur vrátane trov konania. Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 1Up/295/2018 dňa 11.05.2018, ktorým podanému návrhu v celom rozsahu vyhovel. Žalovaný voči platobnému rozkazu podal dňa 31.05.2018 odpor. Dňa 21.06.2018 bola Okresným súdom Banská Bystrica vec postúpená Okresnému súdu Čadca na prejednanie podľa § 13 v spojení s § 19 písm. d) CSP, nakoľko žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote navrhla pokračovanie v konaní na príslušnom súde. Okresný súd Čadca zrušil platobný rozkaz a pokračoval v konaní. Okresný súd Čadca mal v konaní za preukázané, že na strane žalobkyne, ktorá má postavenie spotrebiteľa, existovali subjektívne skutočnosti, ktoré jej bránili v tom, aby v lehote uvedenej v poisťovnej zmluve č. I. 69 vznik poisťovnej udalosti žalovanému oznámila. Okresný súd mal za to, že nepriznanie poisťového plnenia v celom rozsahu zo strany žalovaného je v rozpore s dobrými mravmi, a taktiež s poukazom na ustanovenie § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka je aj v rozpore so zákonom, preto okresný súd žalobnému návrhu vyhovel a zaviazal žalovaného k tomu, aby s poukazom na ustanovenie § 816 Občianskeho zákonníka dohodnuté poisťové plnenie počas ňou uplatnenej doby práceneschopnosti vyplatil. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa si so žalovaným dojednala poistenie dennej dávky pri práceneschopnosti v sume 10 Eur. Žalobkyňa bola práceneschopná odo dňa 06.06.2016 do 20.08.2017 (celkom 441 dní). Žalobkyňa si v tomto konaní uplatnila nárok celkom za 427 dní, ktorý nárok jej aj bol zo strany súdu priznaný v celom rozsahu,

t.j. v sume 4.270 Eur. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 254 ods. 1 CSP poľa pomeru úspechu vo veci. V tomto konaní žalobkyňa ako spotrebiteľka domáhajúca sa ochrany svojich práv voči žalovanému s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Z. z. bola oslobodená od platenia súdnych poplatkov. Nakoľko v súdnom konaní bola v celom rozsahu úspešná, vznikla s poukazom na § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Z. z. povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh žalovanému. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 186 Eur Slovenskej republiky.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Nestotožňuje sa so skutkovými a právnymi závermi Okresného súdu Čadca. Podľa názoru žalovaného okresný súd mal k dispozícii len (zrejme) zle čitateľnú kópiu Návrhu na uzatvorenie Investičného životného poistenia GPS. Podľa názoru žalovaného predmetný text je písaný čitateľným písmom a veľkosťou písma používanou v súlade s právnym stavom ku dňu 07.06.2010. Napriek skutočnosti, že okresný súd v bode 3 a 4 odôvodnenia rozsudku spomína poisťku ako vykonaný dôkaz, okresný súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že žalobkyňa bola povinnosť predložiť poisťiteľovi lekárom vyplnené tlačivo poisťiteľa o oznámení pracovnej neschopnosti poisteného do 7 dní po uplynutí karenčnej doby, po vzniku poisťnej udalosti. K bodu 49 odôvodnenia rozsudku žalovaný uvádza nasledovné. V súvislosti so zmenou zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, vykonanou zákonom č. 213/2018 Z. o dani z poistenia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa § 797 Občianskeho zákonníka doplnil odsekom 4, ktorý znie: „Ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia: tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.“ Toto ustanovenie sa prvýkrát použilo od 1. októbra 2018. Okresný súd nemohol aplikovať toto ustanovenie, nakoľko poisťiteľ odmietol plniť pred účinnosťou tohto ustanovenia a nie je možné mu retroaktívne vyčítať nespĺnenie tejto povinnosti, nakoľko v predmetom čase nebola v právnom poriadku zakotvená. Podľa názoru žalovaného, v prípade ak žalobkyňa bola finančnou sprostredkovateľkou uvedená do omylu, mala si prípadnú náhradu škody uplatniť u finančnej sprostredkovateľky. Podľa názoru žalovaného sa okresný súd nesprávne zaoberal možnosťou znížiť poisťné plnenie, nakoľko v tomto prípade ani nenastal vznik poisťnej udalosti. Žalovaný nesúhlasí s tvrdením súdu, že podľa názoru súdu žalobkyňa vzhľadom na subjektívne skutočnosti nemohla žalovanému vznik PN v príslušnej lehote nahlásiť. Žalobkyňa po vystavení PN nebola hospitalizovaná. Žalobkyňa počas predmetných 441 PN dní mala povolené vychádzky, absolvovala rôzne cestovania na vyšetrenia. Výklad súdu, že žalovaná počas 441 dní PN nemala žiadnu možnosť nahlásiť vznik svojej PN je nesprávny a neprípustný. Vzhľadom na vyššie uvedené spoločnosť UNIQA poisťovňa, a.s., žiada aby Krajský súd v súlade s § 388 CSP zmenil rozsudok takto: Žaloba žalobcu proti spoločnosti UNIQA poisťovňa, a.s. sa v celom rozsahu zamieťa. Spoločnosť UNIQA poisťovňa, a.s. má nárok na náhradu trov vrátane trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

3. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Žalobkyňa namieťa, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou, čo odôvodňujeme nasledovne. Zamestnanca spoločnosti, ktorý odvolanie podal, poverili na podanie odvolania v mene žalovaného prokuristi žalovaného. Spolu s odvolaním však nebola predložená listina, ktorá by preukazovala, že prokuristi sú oprávnení udeliť poverenie na zastupovanie žalovaného, ktoré bolo spolu s odvolaním predložené. Žalovaný mal v priebehu konania dostatok času na predloženie, resp. navrhnutie dôkazu - predloženie originálu predmetných listín a k ich čitateľnosti sa v priebehu konania, na pojednávaní, aj vyjadril. Ďalej poukazuje na to, že súd nie je povinný vyzývať protistranu, aby predkladala listiny, ktoré slúžia ako dôkaz v konaní. Dôkazné bremeno je na tej-ktorej strane. Pokiaľ ide o vyjadrenie žalovaného, že v dôsledku nenahlásenia poisťnej udalosti zo strany žalobkyne, žalovaný nemal možnosť skontrolovať žalobkyňu počas PN, poukazuje na to, že žalobkyňa predložila dostatok vyjadrení / potvrdení o zdravotnom stave, ktoré žiadnym spôsobom nespochybňujú zdravotný stav žalobkyne počas celej doby PN. V nadväznosti na vyššie uvedené žalobca navrhuje, aby odvolací súd odvolanie odmietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

4. Žalovaný na vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu reagoval nasledovne. V prvom rade žalovaný poukazuje, že JUDr. Y. M. sa zúčastnil pojednávania (na základe predmetného poverenia) pred Okresným súdom Čadca, v tejto veci, spolu so zástupcom Advokátskej kancelárie DPP Martaus & Partners. s.r.o., ktorý na pojednávaní ani po pojednávaní žiadnym spôsobom nerozporoval oprávnenie JUDr. Y. M. konať za (resp. v mene) žalovaného. K tomuto nemal žiadne výhrady ani Okresný súd Čadca. Žalovaný ďalej uvádza, že žalobca si zamieňa (resp. nerozlišuje) základné právne konštrukcie

ako je konanie za spoločnosť a konanie v mene spoločnosti. Žalobca nesprávne uvádza, že JUDr. Y. M. koná za žalovaného. JUDr. Y. M., ako zamestnanec žalovaného, koná v mene žalovaného. Z tohto dôvodu koná na základe Poverenie a nie na základe plnej moci. Žalobkyňa navyše ani nemôže namietat' exces konania JUDr. Y. M.. Žalovaný nemal fakticky možnosť predložiť originál predmetných zmluvných dojednaní, nakoľko žalobkyňa v konaní nenamietala nečitateľnosť zmluvy a žalovaný teda nemal žiadny dôvod originál predložiť. Žalovaný taktiež nemal túto možnosť ani počas konania, nakoľko Okresný súd Čadca žalovanému počas konania nedal žiadnu možnosť s k tejto skutočnosti vyjadriť. V ostatnom sa žalovaný pridržiava svojho podaného odvolania.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

10. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijať právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval odvolateľ aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné, neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu, potvrdil ako vecne správny.

11. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

12. Žalobkyňa v odvolacom konaní namietala, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou. Zamestnanca spoločnosti, ktorý odvolanie podal, poverili na podanie odvolania v mene žalovaného prokuristi žalovaného. Spolu s odvolaním však nebola predložená listina, ktorá by preukazovala, že prokuristi sú oprávnení udeliť poverenie na zastupovanie žalovaného, ktoré bolo spolu s odvolaním predložené. K námietke žalobkyne odvolací súd uvádza nasledovné. Z poverenia predloženého žalovaným vyplýva, že prokurista Ing. Zuzana Kremenová a prokurista Ing. Miloš Valko poverili JUDr. Y.

M., zamestnanca žalovaného, k zastupovaniu a konaniu v mene spoločnosti žalovaného pred orgánmi činnými v trestnom konaní, pred súdmi v občianskoprávných a trestnoprávných konaniach, v správnych a exekučných konaniach. Menovaný je oprávnený ku všetkým hmotnoprávnym a procesnoprávnym úkonom, ktoré prináležia účastníkovi konania. Odvolací súd nevidí dôvod preukazovania skutočnosti, že prokuristi sú oprávnení udeliť poverenie na zastupovanie žalovaného. Rozsah oprávnení prokuristu je presne definovaný Obchodným zákonníkom, ktorý stanovuje, že tento druh zastúpenia pokrýva všetky právne úkony, ku ktorým dochádza pri prevádzke podniku.

13. Na rozdiel od plnomocenstva udeleného podľa Občianskeho zákonníka upravuje rozsah prokúry Obchodný zákonník, pričom prokúra zahŕňa všetky právne úkony, ku ktorým dochádza pri prevádzke podniku, s výnimkou úkonov podľa ustanovenia § 14 ods. 2 Obchodného zákonníka (oprávnenie scudzovať nehnuteľnosti a zaťažovať ich). Zápisom do obchodného registra nastávajú účinky udelenia prokúry, preto prokurista už nepotrebuje na konanie v mene podnikateľského subjektu žiadne ďalšie plnomocenstvo. Zároveň sa Najvyšší súd Slovenskej republiky vyjadril, že pri posúdení, aké právne úkony možno zahrnúť pod pojem prevádzka podniku, je potrebné vychádzať z konkrétneho prípadu. Na základe vyjadrenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. M Obdo V 2/2002 možno konštatovať, že vymedzenie rozsahu právnych úkonov, ku ktorým dochádza pri prevádzke podniku, nie je explicitne upravené zákonom, ale závisí od posúdenia konkrétneho právneho úkonu a jeho súvislosti s prevádzkou podniku.

14. Odvolací súd je názoru, že zastupovanie spoločnosti žalovaného patrí do úkonov, ktoré súvisia s prevádzkou podniku. Predmetom konania na súde bolo poskytnutie poisťného plnenia v prípade poisťnej udalosti, čo patrí do obchodnej činnosti žalovaného. Prokurista tak je v zmysle vyššie uvedeného oprávnený poveriť zamestnanca žalovaného, aby konal v mene spoločnosti žalovaného v tomto súdnom spore. Odvolací súd je tiež názoru, že odvolanie podala oprávnená osoba a preto sa ním bude odvolací súd zaoberať.

15. Odvolací súd ďalej dáva do pozornosti, že dokazovanie je osobitná činnosť súdu, ktorá je sústredená na nadobúdanie poznatkov o veci, ktorá už je predmetom súdneho konania. Základnou podmienkou pre začatie civilného sporového konania je teda existencia žaloby. Ďalším znakom civilného sporového konania je kontradiktórnosť konania v spojitosti s povinnosťou strán predložiť a zabezpečiť dôkazy na podporu svojich tvrdení (dôkazné bremeno). Podľa § 185 CSP môže súd vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, pričom sám rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Iba celkom výnimočne môže súd vykonať aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli strany sporu. Ide o prípady, kedy je kladený zvýšený dôraz na ochranu práv a oprávnených záujmov jednej zo strán, a to spotrebiteľské spory, konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, antidiskriminačné spory, a individuálne pracovnoprávne spory. Proces dokazovania je teda v civilnom sporovom konaní vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany.

16. Strana sporu musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne (povinnosť tvrdenia). Povinnosť tvrdenia je úzko spojená s dôkazným bremenom. Jej nesplnenie má spravidla významné dôsledky pre rozhodnutie vo veci samej. Neunesenie dôkazného bremena totiž znamená neúspešnosť strany v spore. Samotná skutočnosť, či strana sporu, resp. účastník konania vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi sporovými stranami v spore závisí na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti sporových strán. Obvykle platí, že žalobca je v zásade povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho ohrozené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem. Žalovaný je povinný (za predpokladu, že chce byť úspešný v spore) tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. júla 2018, sp. zn. 2 Cdo 27/2017)

17. V zmysle § 153 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (teda najmä skutkové tvrdenia, popretia skutkových tvrdení, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom a hmotnoprávne námietky) nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky

procesnej obrany sú uplatnené včas aj vtedy, ak ich strana predložila ako reakciu na skutočnosti, o ktorých nevedela, ani ich nemohla predvídať, a ktoré vyšli najavo až po tom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosti a dôkazy. Ak strana nepredložila prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, súd nemusí (fakultatívne) na ne prihliadnuť, pričom Civilný sporový poriadok demonštratívny výpočtom uvádza, že môže ísť napríklad o situáciu, ak by prihliadnutie na tieto prostriedky vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak by súd aplikoval § 153 ods. 2 CSP, a teda neprihliadol by na neskoro predložené prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, môže sa stať, že skutkový stav v čase vyhlásenia rozsudku môže byť iný než súdom zistený skutkový stav, preto je v ustanovení § 217 ods. 1 CSP ustanovené, že aj napriek tomu, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté. V prípade, ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany z dôvodu aplikácie sudcovskej koncentrácie konania neprihliadol, musí to uviesť v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

18. Zákonná koncentrácia konania predstavuje objektívnu časovú hranicu pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktorá môže byť ešte sprísnená uplatnením sudcovskej koncentrácie. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, ak súd neaplikoval sudcovskú koncentráciu konania. Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, alebo má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, prípadne ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Tieto prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

19. Podľa názoru žalovaného okresný súd mal k dispozícii len (zrejme) zle čitateľnú kópiu Návrhu na uzatvorenie Investičného životného poistenia GPS. Podľa názoru žalovaného predmetný text je písaný čitateľným písmom a veľkosťou písma používanou v súlade s právnym stavom ku dňu 07.06.2010. Napriek skutočnosti, že okresný súd v bode 3 a 4 odôvodnenia rozsudku spomína poistku ako vykonaný dôkaz, okresný súd sa podľa žalovaného nevysporiadal so skutočnosťou, že žalobkyni bola povinnosť predložiť poisťiteľovi lekárom vyplnené tlačivo poisťiteľa o oznámení pracovnej neschopnosti poisteného do 7 dní po uplynutí karenčnej doby, po vzniku poistnej udalosti. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje, že žalovaný mal predvídať a iniciatívne predložiť originál Návrhu na uzatvorenie Investičného životného poistenia GPS. Žalovaný tento návrh mohol predložiť už v konaní na súde prvého stupňa, a tak by prostriedok procesnej obrany uplatnil včas. Okresný súd tak skúmal dôkazy, ktoré mu boli stranami konania predložené. Odvolací súd opäť pripomína, že ide o sporové konanie, ktoré je ovládané zásadou kontradiktórnosti konania s akceptovaním zásady rýchlosti a hospodárnosti konania. Uvedené platí aj na iné dôkazy, ktorými žalovaný v základnom konaní disponoval a napriek tomu ich súdu nepredložil.

20. V zmysle ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považuje každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. V súvislosti s implementáciou smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách však treba dôsledne odlišovať problematiku a inštitút ochrany spotrebiteľa, ktorý sa vzťahuje na akýkoľvek zmluvný vzťah (zmluvu), ktorý sa uzavrie medzi spotrebiteľom a dodávateľom, od osobitného druhu spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa spravidla uzaviera tak, že obsahuje zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť. Uvedená smernica za spotrebiteľskú zmluvu považuje iba takú zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Ustanovenia § 52 a nasl. sa vzťahujú práve na tento druh zmlúv. Ide o osobitnú ochranu v rámci ochrany spotrebiteľa. Zákon v § 53 vymedzuje neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, pričom rozlišuje, či boli individuálne dohodnuté, alebo nie. Pre spotrebiteľskú zmluvu vymedzenú v tomto ustanovení sú dôležité tie podmienky, s ktorými sa síce spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ale nemohol ich ovplyvniť. Za

neprijateľné podmienky sa však považujú aj tie, s ktorými sa spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy (§ 53 ods. 4 písm. a)).

21. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Preto treba aspoň rámcovo vymedziť, ktoré, resp. aké podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa považujú za neprijateľné, pričom dôsledkom je to, že sú zo zákona neplatné. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník, "profesionálne znalý podnikateľ" dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality.

22. V zmysle platnej právnej úpravy spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ak by zmluva obsahovala ustanovenia spôsobujúce nerovnováhu v právach a povinnostiach, ale v neprospech dodávateľa, takáto podmienka by v zmysle tejto právnej úpravy nebola neplatná. Za značnú nerovnováhu treba vždy považovať také právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, ktorými sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, resp. nápravy už prijatého plnenia (vrátane uplatnenia nárokov vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady, omeškanie či škodu), alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy. Ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa vzťahuje iba na tie spotrebiteľské zmluvy, pri uzavieraní ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah, teda ktoré sú vopred pripravené, naformulované. Pri iných spotrebiteľských zmluvách, kde sa dojednávajú podmienky individuálne, sa ich neprijateľnosti nemožno dovoľávať.

23. Okresný súd považoval klauzulu poisťky č. 2001000228, vzťahujúcu sa k poisteniu denných dávok pri pracovnej neschopnosti v znení: „Poistený je povinný po vzniku poistnej udalosti do 7 dní po uplynutí karenčnej doby predložiť poisťiteľovi lekárom vyplnené tlačivo o oznámení pracovnej neschopnosti poistného. Ak sa oznámenie predloží po uplynutí tejto lehoty, tak sa za prvý deň pracovnej neschopnosti v zmysle PP N považuje deň, kedy bolo oznámenie poisťiteľovi doručené. Karenčná doba je 14 dní. Čakacia doba je trojmesačná a začína plynúť dňom začiatku poistenia.“, za rozpornú s dobrými mravmi. Aj odvolací súd sa stotožňuje s týmto záverom okresného súdu, pričom odkazuje na zdôvodnenie napadnutého rozsudku. Klauzula skutočne nezohľadňuje charakter ochorenia poisteného, tak ako tomu bolo v tomto prípade. V bode 2 odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd vyčerpávajúcym spôsobom opísal priebeh zdravotného stavu a práceneschopnosti žalobkyne. Aj odvolaciemu súdu bolo preukázané, že zdravotný stav žalobkyne jej v žiadnom prípade neumožňoval splniť podmienku uvedenú v hore spomínanej klauzule. Navyše neoznámenej poistnej udalosti nespôsobuje zánik povinnosti poisťovne poskytnúť žalobkyňi dohodnuté plnenie v prípade, ak nastane poistná udalosť. Nakoľko odvolací súd prihliadol na zásadu, že v pochybnostiach o význame spotrebiteľských zmlúv sa má použiť výklad pre spotrebiteľa priaznivejší, považoval klauzulu za rozpornú s dobrými mravmi, v dôsledku čoho je neplatná.

24. Okrem spomínaného žalobkyne skutočne v splnení povinnosti vyplývajúcej zo spomínanej klauzuly bránili subjektívne príčiny - jej zdravotný stav, a po ich odpadnutí objektívne príčiny - náročnosť obstarania zdravotnej a lekárskej dokumentácie, ktorá by zdokladovala jej zdravotný stav.

25. Odvolací súd je názoru, že žalovanému vznikla povinnosť vyplatiť dohodnuté plnenie z poistnej zmluvy, nakoľko nastala poistná udalosť. Okresný súd priznal žalobkyňi nárok v sume 4.270 Eur, čo zodpovedalo uplatnenému nároku za 427 dní práceneschopnosti žalobkyne. S uvedeným sa odvolací súd stotožňuje a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

26. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalobkyne, a preto odvolací súd priznal žalobkyňi proti žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ďalej o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

27. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)